

Informacje o patronce Szkolnego Klubu HDK Annie Jenke

Anna Paulina Maria Jenke patronka Szkolnego Klubu Honorowych Krwiodawców, Służebnica Boża, polska harcerka, pedagog, pisarka, magister filologii, działaczka społeczna, odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi (1972)

Anna jest przykładem pięknego życia z Bogiem i dla Boga. Celem jej życia było zbawienie duszy. Wszędzie i zawsze zachowywała postawę wierności Bogu, Kościołowi i Ojczyźnie. Przez całe swoje życie starała się porywać wszystkich do Boga i ku świetlanej przyszłości, ukazując piękny styl życia według Ewangelii. Z najbiedniejszymi pod względem moralnym i materialnym dzieliła kromkę chleba i prowadziła na Spotkanie z Chrystusem w Słowie i Sakramencie św.

Jej słowa stały się **mottem naszego klubu HDK:**

„Umieć dostrzec potrzebującego brata, który przyszedł w porę, a czasem nie w porę.”

Anna to osoba o mocnym fundamencie wiary i miłości oraz pragnieniami sięgającymi nieba.

Kto to jest Anna Jenke:

Ideał młodości

Wzorowa harcerka

Pedagog z charakterem

Wspaniała wychowawczyni

Szlachetna duchem

Kochająca każdego człowieka

Dobry samarytanin

Miłująca Ojczyznę

Wzór do naśladowania

Życiorys:

Czas dzieciństwa i okres szkolny:

- ✓ urodzona **3 kwietnia 1921** w Błazowej koło Rzeszowa,
- ✓ rodzice: Walenty i Anna z Nowaków, oboje byli nauczycielami, wielkimi patriotami. Swoją postawą umacniali jej więź z Bogiem. Przekazali jej prawdę o Bogu, o pięknym świecie i o ludziach. Uczyli miłości do Boga, każdego człowieka i Ojczyzny.
- ✓ rodzeństwo – o 11 lat starszy brat,
- ✓ **15 maja 1921** przyjęła Chrzest w kościele parafialnym w Błazowej.
- ✓ **w 1927** rozpoczynała edukację w szkole powszechnej w Błazowej

- ✓ **Lata 1927-1976** - mieszkała z rodzicami w Jarosławiu
- ✓ **7 czerwca 1930** przyjęła I komunię świętą w Jarosławiu.

Już w tym młodym wieku poczuła, że Pan Jezus przychodząc do jej serca pierwszy raz, wycisnął w nim na zawsze pieczęć swojej nieskończonej miłości. Od tego dnia Komunia św. stała się codziennym pokarmem jej duszy i największą radością. Przez całe życie dzień bez przyjęcia Komunii św. uważała za stracony.

Komunia św. była dla niej mocą w walce ze złem.

- ✓ **24 kwietnia 1934** przyjęła sakrament bierzmowania w Jarosławiu
- ✓ W Jarosławiu uczęszczała do czteroletniej szkoły im. Bł. Kingi,
- ✓ **od 1932** uczęszczała do Prywatnego Gimnazjum Żeńskiego im. Juliusza Słowackiego,
- ✓ **od 1933** uczęszczała do Gimnazjum i **od 1937** do dwuletniego Liceum Ogólnokształcącego Sióstr Niepokalanek, które ukończyła w 1939. (**5 V 1939** r. - Zdała egzamin dojrzałości).
- ✓ W międzyczasie rozpoczęła działalność harcerską. Z harcerzami nie rozstała się do końca życia **1937 r.** - Złożyła przyrzeczenie harcerskie, będąc na kursie drużynowych w Zakli. **1937-1939 r.** - Po odbyciu pewnej próby, objęła prowadzenie III Drużyny Harcerskiej (im. Anny Chrzanowskiej), działającej przy szkole Sióstr Niepokalane

Czas wojny:

- ✓ Od **1 września 1939** Anna angażowała się w akcje: **przygotowując z harcerkami zapasy żywnościowe, kompletując apteczki, pracując w Pogotowiu Ratunkowym, w szpitalu, wysyłając paczki jeńcom, organizując dla biednych i opuszczonych dzieci "kromkę chleba", działając w RGO (Rada Główna Opiekuńcza) na rzecz ludzi poszkodowanych i biednych. Urządzała zbiórki dla powstańców Warszawy, odwiedzała chorych i biednych w domach prywatnych.**
- ✓ **15 listopada 1940** zatrudniona została w drukarni w charakterze praktykantki biurowej i zaangażowała się w działalność konspiracyjną – "trzymała rękę na pulsie życia miasta Jarosławia".
- ✓ Od **stycznia 1942 do lipca 1944** brała udział w tajnym nauczaniu, w charakterze nauczycielki Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącego w Jarosławiu wraz z ks. Stanisławem Szpetnarem, który był jej spowiednikiem.

Po wojnie:

- ✓ nadal była w konspiracji i pomagała rannym.
 - ✓ W latach **1945-1950** studiowała na Wydziale Nauk Humanistycznych Uniwersytetu Jagiellońskiego, uzyskując tytuł magistra z filologii polskiej (temat jej pracy: **Dziecko ulicy w polskiej literaturze 20-lecia międzywojennego**).
- Wyjeżdżając do Krakowa chciała realizować swoje marzenia. Mówiła „ **Chcę pragnąć tylko gwiazd**” co oznaczało zdobywać wiedzę i kształtować ducha. Wiedzę zdobywała pilnie studiując filologię polską, a

ducha kształtowała między innymi przez udział w spotkaniach w Duszpasterstwie Akademickim prowadzonym przez ks. Karola Wojtyłę, ks. Jana Popiełuszkę.

- ✓ **20 VII - 30 VII 1950 r.** - Bierze udział w kursie wakacyjnym literatury dziecięcej, zorganizowanym przez Ministerstwo Oświaty w Milanówku
- ✓ **1950 – 1975** - pracowała jako polonistka i wychowawczyni w szkołach średnich w Jarosławiu. Pracowała w bardzo trudnym okresie reżimu komunistycznego. Mimo prześladowań za przekonania religijne i patriotyzm wykazała niezłomną postawę moralną, dając świadectwo swojej wierze w Boga, przywiązaniu do Kościoła i Ojczyzny.
- ✓ **23 X 1952 r.** - Jako nauczyciel Liceum dla Wychowawczyń Przedszkoli, składa ślubowanie służbowe
- ✓ **1953/54** - Jest uczestnikiem Państwowego Zaocznego Kursu Bibliotekarskiego w Warszawie, który uprawniał do zajmowania stanowiska w bibliotekach powszechnych na równi z absolwentami państwowych liceów bibliotekarskich.
- ✓ **11 XII 1954 r.** - Składa egzamin z Kursu Bibliotekarskiego przed Państwową Komisją Egzaminacyjną w Rzeszowie, powołaną przez Ministerstwo Kultury i Sztuki z wynikiem *bardzo dobrym*
- ✓ **11 X 1956 - 31 VIII 1958 r.** - Zatrudniona w Bibliotece Miejskiej w Jarosławiu.
- ✓ **16 kwietnia 1957** Komisja Rehabilitacyjna w Rzeszowie dała pozytywną odpowiedź na jej prośby, by mogła powrócić do pracy w szkolnictwie.
- ✓ **1 września 1958** zatrudniona została w charakterze nauczycielki w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych w Jarosławiu.
- ✓ **19 IX 1959 r.** - Otrzymuje dodatek do poborów przyznawany przez Ministra Kultury i Sztuki dla wybitnych pedagogów.
- ✓ **W 1959** powierzono jej obowiązki dyrektora szkoły Liceum Sztuk Plastycznych i to początkowo z czasowym ograniczeniem. Złożyła rezygnację z tej funkcji w 1962 z powodu choroby.
- ✓ w **1969 r.** zapoczątkowała tzw. **"Sobótki"**. Były to nieformalne grupy modlitewne, które Anna zorganizowała i którym sama przewodniczyła
- ✓ **6 października 1972** Uchwałą Rady Państwa została odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi, a 14 dnia miesiąca tego roku Kuratorium Okręgu Szkolnego w Rzeszowie nadaje jej tytuł Profesora szkoły średniej
- ✓ **15 lutego 1976** zmarła w Jarosławiu, na chorobę nowotworową (czerniak skóry).
- ✓ Jej pogrzeb **18 lutego 1976** stał się wielką manifestacją. Została pochowana w grobowcu rodzinnym na Starym Cmentarzu w Jarosławiu.

Program pięknie przeżywanej młodości wg Anny Jenke, który wymaga:

ODWAGI

WYSIŁKU

POŚWIĘCENIA

PRACY

1. Praca nad kształtowaniem swego charakteru – charakter to bohaterstwo
2. Dobrze przeżywanie każdego dnia w łączności z Bogiem i dla Boga
3. Realizowanie czynnej miłości bliźniego
4. Nieustanna praca nad sobą, tj. nad wykorzenieniem wad i zaszczepieniem dobrych nawyków czyli cnót
5. Ćwiczyć silną wolę – nie godzić się na mierność

Kierując się tym programem każdego dnia pełna zaparcia siebie, szła do ludzi z duszą bogatą w dobroć. A to wymagało nieraz bohaterstwa.

Taki styl życia jest możliwy dla każdego, choć nie łatwy. Nadaje on swojego uroku młodości i blasku w każdym okresie życia.

Mówiła:

„Nie wolno być miernotą, tylko mocnym człowiekiem!

Do nieba mierności się nie dostaną. Do nieba idą bohaterowie. (Dz. S. 258)

Portret nauczyciela i wychowawcy

W swoim dorosłym życiu oddała się pracy z młodzieżą. Była **nauczycielem prawdy, odwagi i miłości**. Kochała swój zawód. Mogła kształtować młode umysły i serca. Wychowywać do prawdy, dobra i piękna.

Mówiła:

„Wychowujemy młode pokolenie do Dobra, Prawdy, Piękna, by polska młodzież i świata umiała wybierać prawdziwą radość” (Anna Jenke)

„ Młodzież to nasze zadanie dane nam przez Boga. Kto jej pomoże?”

„Prawidłowe wychowanie odbywa się na płaszczyźnie miłości i odpowiedzialności”

„Młodzież ma nam tylko przechodzić przez ręce. Trzeba ją umieć podać Wyżej..i Dalej.. ”

Dla niej dzieci , to skarb i prawdziwe bogactwo, to promień słoneczny co rozjaśnia świat.

Anna była „Dobrym Samarytaninem”.

Mówiła:

„Tyle biednych wokoło i tyle pracy zaczętej. Ile ciał i dusz woła o ratunek”

Dzieliła los nie tylko ze swoimi uczniami, ale również z ludźmi biednymi, chorymi, samotnymi, opuszczonymi, bezdomnymi i bezrobotnymi, „dziećmi ulicy”.

Była wrażliwa na ludzką bezradność i cierpienie. Wszędzie niosła pomoc materialną i moralną, co sprawiało jej wiele radości.

Głodnym dawała chleb, chorym lekarstwa, złamanym na duchu – pocieszenie i wyjście z trudnej sytuacji.

Duchowe sprawy starała się załatwiać natychmiast, służąc dobrą radą i modlitwą.

W pracy z młodzieżą promowała zdrowy styl życia. Uważała, że kultura, rozrywka, sport, wycieczki rowerowe i piesze w „nieznane”, wędrówki to podstawa radości życia i zdrowia.

Do recepty na dobre życie oprócz ludzkiego wysiłku dorzucała potrzebę pomocy Bożej. **Tej pomocy szukała w modlitwie.**

Mówiła:

„ Naucz mnie Matko Boża, nie być faryzeuszem, który daje to, co mu zbywa, ale dawać choć trochę ze siebie, dawać wszystko jeśli Bóg zechce.”

Osiągnięcia

- Dziś, jak głoszą biskupi: Anna Jenke za swoje osiągnięcia, jako obrończyni wiary i ojczyzny, a zwłaszcza najbiedniejszych, nie może być wykreślana z ludzkiej pamięci.
- Anna Jenke jest autorką "Dzienników i rozważań", które ukazały się drukiem. O niej ukazało się wiele książek, m.in. **s. dr. Bernadety Lipian.**
- bohaterskie niesienie pomocy jeńcom i więźniom z narażeniem życia i to w czasach okupacji.
- Po wojnie, mimo trudnych czasów dla Kościoła, miała w czasie swojej pracy wychowawczej wśród uczniów 25 powołań kapłańskich.
- Jej **program wychowawczy "Słoneczna skała"** stał się podstawą do nazwania kursów i warsztatów dla nauczycieli organizowanych przez Kuratoria Oświaty

26 marca 1993 Kuria Metropolitarna w Przemyślu, staraniem **arcybiskupa Ignacego Tokarczuka**, rozpoczęła proces beatyfikacyjny Anny Jenke na szczeblu diecezjalnym. Proces trwa.

W dniach **10-11 kwietnia 1997** dokonano ekshumacji doczesnych szczątków Anny Jenke, które z cmentarza przeniesiono do krypty, znajdującej się w kościele św. Mikołaja w Jarosławiu – w Ośrodku Kultury i Formacji Chrześcijańskiej im. Służebnicy Bożej Anny Jenke.

Wartości jakie Anna Jenke przekazuje młodzieży, krwiodawcom i nauczycielom:

- ✓ **Służba** – Anna służyła swoim uczniom, zagubionej młodzieży, ludziom potrzebującym, chorym. Podobnie krwiodawcy służą ludziom chorym, potrzebującym ofiarując część siebie, krew.
- ✓ **Miłość i oddanie drugiemu człowiekowi** – miała świadomość, że na czynienie dobra jest mało czasu więc trzeba się spieszyć, aby zdążyć z pomocą. Podobnie krwiodawcy bezinteresownie pomagają, systematycznie oddając krew osobom anonimowym, które tej pomocy potrzebują.
- ✓ **Troska o wzrost duchowy wychowanków** – Anna za szczególną wartość uważała życie duchowe młodzieży, które jest fundamentem bycia dobrym człowiekiem, otwartym na wyższe wartości. Dla krwiodawców życie drugiego człowieka jest również wartością najwyższą.
- ✓ **Poczucie odpowiedzialności za teraźniejszość i przyszłość** – Anna uważała, że życie człowieka i jego godność to jedno z najważniejszych wartości. Jest to wartość również szczególnie ważna dla wszystkich uczniów, krwiodawców, którzy pomagając innym – sami wzrastają wewnętrznie, otwierają się na wyższe wartości

Wszystkie działania krwiodawców są żywym świadectwem tych wartości. Dla nich również drugi człowiek to ogromna wartość. Dlatego śpieszą z pomocą oddając swoją krew tym, których życie jest zagrożone, tym którzy szukają nadziei.

Miejsca pamięci

- W Jarosławiu w Opactwie Sióstr Benedyktynek znajduje się pomnik Anny Jenke.
Inskrypcja na postumencie głosi: **Anna Jenke (1921-1976) Wspaniała nauczycielka i wychowawczyni młodzieży. Miłująca Boga, ludzi i ojczyznę. Na terenie klasztoru funkcjonuje Ośrodek Kultury i Formacji Chrześcijańskiej im. Anny Jenke**

- 3 czerwca 2002 w 40-lecie szkoły medycznej przy ulicy Konarskiego 3 w Sanoku (przy sanockim szpitalu) przemianowano nazwę na Medyczną Szkołę Policealną im. Anny Jenke. Na budynku znajduje się tablica pamiątkowa ustanowiona w 2002 z okazji jubileuszu i nadania szkole imienia patronki. Inskrypcja brzmi: **„Do ludzi trzeba iść z duszą bogatą w miłość”** Anna Jenke. Upamiętniono 40-lecie szkoły i nadanie imienia. Sanok 6 czerwiec 2002 r.
- Imię patronki przyjęły szkoły: Gimnazjum w Adamówce, Gimnazjum w Błazowej, Szkoła Podstawowa w Przysiekach, Szkoła Podstawowa w Mrowinach oraz w 1999 Szkoła Podstawowa w Rogoźnie, przy której w 2005 odsłonięto Pomnik Patronki Szkoły Służebnicy Bożej Anny Jenke
- W roku 2002 r. jej imię przyjął nasz szkolny Klub HDK

Książki

- Dzienniczki i rozważania
- Codziennosc w blaskach słońca
- Błękitny szlak życia. Orędzie Fatimy

Szkolny Klub HDK w ZSE w Dębicy

- ✓ Klub powstał w 1996 r,
- ✓ 15 grudnia 2003r. uroczyste nadanie Imienia Anny Jenke
- ✓ Słowa Anny stały się naszym mottem: **„Umieć dostrzec potrzebującego brata, który przyszedł w porę a czasem nie w porę”**
- ✓ Krwiodawcy tak jak Anna służą pomocą innym, oddając część siebie – krew, ratują zdrowie i życie nieznanym, potrzebującym bliźnim.
- ✓ Anna jako nasza patronka **uczy nas pięknie i mądrze żyć, wzywa do czynienia dobra, do niesienia radości i nadziei potrzebującym**

W opracowaniu wykorzystałam słowa i myśli wypowiedziane o Annie przez s. Bernadetę Lipian.. Osoby, która jak nikt inny, potrafi tak pięknie ująć w słowa to co rodzi się nie w jednym sercu.

S. Bernadeta Lipian – jest postulatorką procesu beatyfikacyjnego Anny Jenke

W 1989 r. w Jarosławiu, z inicjatywy O. Wawrzyńca Wawro OP. powstało Towarzystwo Przyjaciół Anny Jenke. Szczegółowe jego zadania określa Statut. Dotyczą one modlitwy i działań, właściwych Annie. Przede wszystkim, pragnie ono realizować idee swej Patronki.

Literatura:

1. „Żyła wśród nas. Przykład pięknego życia Anny Jenke” autor s. Bernadeta Lipian Rzeszów – Jarosław 2016 r.
2. „Kryształ w blasku słońca”, red. s. Bernadeta Lipian, Jarosław 2011 r.
3. „Tylko miłość zwycięża świat. Zbiór myśli o miłości” autor S. Bernadeta Lipian, Jarosław – Rzeszów 2010 r.
4. Monografię Anny, autorstwa Ks. Prof. dr hab. Henryka Misztala
5. "Wierność dobru i prawdzie w sprawach wychowania". S. Bernadety Lipian